

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Навчально-науковий інститут «Українська інженерно-педагогічна академія»
Кафедра Практичної психології

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

бакалавра

на тему

«Роль самооцінки у формуванні професійної ідентичності у студентів
психологів»
(тема кваліфікаційної роботи)

Виконав: студент 4 курсу, групи ЗМП-ПС21
спеціальності : 053 Психологія
(код і найменування спеціальності)

_____/Марина ЛЕВАНЕЦЬ
(підпис) (ім'я та прізвище)

Керівник _____/Тетяна САПЄЛЬНІКОВА
(підпис) (ім'я та прізвище)

Рецензент _____/Юрій БРИТАН
(підпис) (ім'я та прізвище)

«До захисту допущено»

В.о. завідувачка кафедри _____/Наталія КУЧЕРЕНКО
(підпис) (ім'я та прізвище)

Секретар ЕК _____/Маргарита МИХАЛЕНКО
(підпис) (ім'я та прізвище)

Харків – 2025 рік

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Навчально-науковий інститут «Українська інженерно-педагогічна академія»

Кафедра практичної психології

Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

Спеціальність 053 Психологія

Освітня програма Практична психологія

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. завідувача кафедри

_____ Н.С.КУЧЕРЕНКО
(підпис)

«___» _____ 2025р.

**З А В Д А Н Н Я
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ**

_____ Леванець Марина Андріївна

(прізвище, ім'я, по батькові студента)

1. Тема «Роль самооцінки у формуванні професійної ідентичності у студентів психологів»

керівник роботи Сапельнікова Т.С., доцент, к.псих.н.

затверджені наказом по університету від 10.04.2025 №4801-5/923

2. Строк подання студентом роботи 28.05.2025

3. Перелік питань, які потрібно розробити:

1) Провести теоретичний аналіз.

2) Провести емпіричний аналіз.

3) Провести кореляційний аналіз.

4) Сформулювати психокорекційну програму та надати рекомендації.

4. План роботи

№ з/п	Назви етапів роботи
1	Робота з літературними джерелами, складання бібліографії з теми, написання теоретичної частини роботи.
2	Підбір психодіагностичних методик та проведення дослідження.
3	Математико-статистична обробка даних дослідження. Опис експериментальних даних дослідження.
4	Оформлення висновків та рекомендацій.
5	Підготовка та подання дипломної роботи до захисту (здача дипломної роботи керівникові на перевірку; виправлення зроблених зауважень; здача остаточного варіанта дипломної роботи; отримання відгуку та рецензії; підготовка виступу).

5.Дата видачі завдання 11.04.2025

Студент

(підпис)

_____**М.А.Леванець**_____
(ініціали, прізвище)

Керівник роботи

(підпис)

_____**Т.С.Сапельнікова**_____
(ініціали, прізвище)

РЕФЕРАТ

Випускна дипломна робота містить: 56 сторінок, 2 таблиць, 1 рисунки, 20 використаних літературних джерел.

Об'єкт дослідження: Процес формування професійної ідентичності студентів.

Предмет дослідження: Взаємозв'язок самооцінки та професійної ідентичності у студентів-психологів.

Мета дослідження: Визначити роль самооцінки у процесі формування професійної ідентичності студентів, які навчаються за спеціальністю «Психологія».

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати науково-психологічну літературу з проблеми самооцінки та професійної ідентичності.
2. Описати психологічні особливості студентського віку як періоду професійного самовизначення.
3. Провести емпіричне дослідження рівня самооцінки та сформованості професійної ідентичності у студентів.
4. Встановити взаємозв'язок між рівнем самооцінки та особливостями професійної ідентичності.
5. Розробити психологічні рекомендації щодо розвитку адекватної самооцінки у студентів.

Практичне значення дослідження: Результати дослідження можуть бути використані у діяльності психологів, викладачів, кураторів академічних груп для діагностики та корекції самооцінки з метою сприяння професійному становленню студентів.

Ключові слова: студенти, самооцінка, професійна ідентичність, психологи.

ABSTRACT

The final thesis contains: 56 pages, 2 tables, 1 pictures, 20 references.

Object of research: The process of forming students' professional identity.

Subject of research: The relationship between self-esteem and professional identity in psychology students.

Purpose of the study: To determine the role of self-esteem in the process of forming the professional identity of students majoring in Psychology.

Objectives of the study:

1. To analyze the scientific and psychological literature on the problem of self-esteem and professional identity.
2. To describe the psychological characteristics of student age as a period of professional self-determination.
3. To conduct an empirical study of the level of self-esteem and professional identity formation in students.
4. To establish the relationship between the level of self-esteem and the features of professional identity.
5. To develop psychological recommendations for the development of adequate self-esteem in students.

Practical significance of the study: The results of the study can be used in the activities of psychologists, teachers, curators of academic groups to diagnose and correct self-esteem in order to promote the professional development of students.

Keywords: students, self-esteem, professional identity, psychologists.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ	
САМООЦІНКИ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ.....	10
1.1. Поняття самооцінки в психології.....	10
1.2. Особливості формування професійної ідентичності.....	16
1.3. Взаємозв'язок самооцінки та професійної ідентичності.....	21
1.4. Психологічні особливості студентського віку як періоду становлення професійної ідентичності.....	31
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1	33
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ЇХ	
ІНТЕРПРЕТАЦІЯ.....	34
2.1. Організація та методи дослідження.....	34
2.2. Аналіз результатів дослідження.....	37
2.3. Психологічні рекомендації щодо розвитку адекватної самооцінки та формування професійної ідентичності.....	47
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2	51
ВИСНОВКИ.....	53
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	55

ВСТУП

У сучасних умовах динамічних соціальних змін, нестабільності на ринку праці та постійного підвищення вимог до фахівців, особливої значущості набуває проблема формування професійної ідентичності у молоді. Студентський період є критичним етапом у становленні особистості, коли відбувається активне осмислення професійних цілей, цінностей, можливостей та ідеалів. У цьому контексті важливо дослідити психологічні чинники, які впливають на ефективність цього процесу. Одним із таких ключових чинників є самооцінка.

Самооцінка виступає важливою регуляторною ланкою, що впливає на вибір професійного шляху, побудову адекватного професійного «Я-образу», рівень мотивації до саморозвитку, готовність до професійного самоствердження. Висока чи низька, адекватна або деформована самооцінка здатна як сприяти, так і гальмувати формування стійкої професійної ідентичності. Саме тому розуміння зв'язку між самооцінкою та процесом професійної ідентифікації є необхідним для підтримки студентів у їх професійному становленні.

Особливої уваги потребують студенти, які обрали професію психолога. Це фахівці, яким у майбутньому доведеться працювати з особистісними проблемами інших людей, надавати підтримку, супроводжувати процеси розвитку і змін. Тому їхнє власне усвідомлення професійної ролі, впевненість у виборі професії, зрілість професійної ідентичності та адекватна самооцінка мають вирішальне значення не лише для їхнього власного благополуччя, а й для ефективності їхньої майбутньої діяльності.

Незважаючи на наявність досліджень, присвячених самооцінці та професійній ідентичності окремо, питання їх взаємозв'язку, зокрема в контексті професійного становлення студентів-психологів, досліджене недостатньо. Це створює потребу у більш глибокому аналізі цієї проблематики та обґрунтуванні шляхів психологічного супроводу студентів на етапі професійного самовизначення.

Отже, актуальність даного дослідження визначається:

- зростаючою потребою у психологічному супроводі професійного розвитку студентів;
- важливістю самооцінки як чинника особистісного та професійного становлення;
- необхідністю гармонійного формування професійної ідентичності майбутніх психологів;
- недостатнім вивченням специфіки впливу самооцінки на професійну ідентичність у студентському віці.

Таким чином, дослідження взаємозв'язку самооцінки та професійної ідентичності є важливим як з наукової, так і з практичної точки зору, оскільки його результати можуть бути використані для розробки програм підтримки професійного становлення студентів.

Об'єкт дослідження: Процес формування професійної ідентичності студентів.

Предмет дослідження: Взаємозв'язок самооцінки та професійної ідентичності у студентів-психологів.

Мета дослідження: Визначити роль самооцінки у процесі формування професійної ідентичності студентів, які навчаються за спеціальністю «Психологія».

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати науково-психологічну літературу з проблеми самооцінки та професійної ідентичності.
2. Описати психологічні особливості студентського віку як періоду професійного самовизначення.
3. Провести емпіричне дослідження рівня самооцінки та сформованості професійної ідентичності у студентів.
4. Встановити взаємозв'язок між рівнем самооцінки та особливостями професійної ідентичності.
5. Розробити психологічні рекомендації щодо розвитку адекватної самооцінки у студентів.

Гіпотеза дослідження: Припускається, що високий рівень адекватної самооцінки сприяє більш гармонійному формуванню професійної ідентичності у студентів-психологів.

Методи дослідження:

- Теоретичний аналіз наукової літератури;
- Метод узагальнення психологічного досвіду;
- Психодіагностичні методики:

1. Методика діагностики рівня самооцінки особистості (М. Розенберг) – для визначення рівня загальної самооцінки.

2. Методика «Професійна ідентичність» (Г.В. Акопян, адаптована до студентської вибірки) – для оцінки ступеня сформованості професійної ідентичності за когнітивними, емоційними та поведінковими показниками.

- Методи математичної обробки даних: описова статистика, кореляційний аналіз.

Характеристика вибірки: студенти психологів старших курсів, загальна кількість 30 осіб.

База дослідження: Громадська організація «Центр соціально-психологічного супроводження «Добробут»

Теоретичне значення дослідження: Полягає в уточненні уявлень про вплив самооцінки на формування професійної ідентичності студентів на етапі професійного навчання.

Практичне значення дослідження: Результати дослідження можуть бути використані у діяльності психологів, викладачів, кураторів академічних груп для діагностики та корекції самооцінки з метою сприяння професійному становленню студентів.

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ САМООЦІНКИ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

1.1. Поняття самооцінки в психології

Самооцінка є одним із центральних понять у психології особистості, оскільки відіграє ключову роль у регуляції внутрішнього світу людини, її поведінки, життєвих орієнтирів, взаємин з іншими та загального способу існування у світі. Це складне психологічне утворення, яке інтегрує уявлення особистості про власні якості, здібності, досягнення, зовнішність, моральні установки, цінності, а також емоційне ставлення до самого себе. Інакше кажучи, самооцінка — це те, як людина бачить себе, наскільки вона себе приймає, поважає, любить, чи, навпаки, знецінює, критикує і сумнівається у собі.

Вона виконує важливу регулятивну функцію в життєдіяльності особистості: впливає на вибір цілей, рівень домагань, упевненість у собі, здатність долати труднощі та приймати рішення. Люди з адекватною самооцінкою схильні до саморозвитку, конструктивної взаємодії з іншими, стійкі до стресів. Навпаки, неадекватна самооцінка — як завищена, так і занижена — може призводити до дезадаптації, емоційної нестійкості, нерішучості або надмірної самовпевненості, що утруднює ефективну поведінку в різних сферах життя.

У психологічній науці немає єдиного, універсального визначення самооцінки, оскільки вона розглядається з різних теоретичних позицій. Однак більшість дослідників сходяться на тому, що самооцінка — це суб'єктивне ставлення людини до самої себе, результат самоусвідомлення й оцінки власного «Я».

Л.І. Божович розглядала самооцінку як центральне новоутворення особистості, що виникає в процесі діяльності, навчання, міжособистісної взаємодії й визначає загальний напрямок психічного розвитку. Вона підкреслювала, що самооцінка формується у зв'язку з засвоєнням моральних норм і соціальних цінностей, і від її рівня залежать моральна відповідальність, волюва регуляція поведінки, здатність до самоконтролю.

В.Г. Ковальов визначав самооцінку як суб'єктивну оцінку особистістю самої себе, що формується на основі порівняння власних якостей із соціальними еталонами, нормами й очікуваннями. Він вважав, що самооцінка відображає не лише знання людини про себе, а й ступінь її прийняття самої себе, ступінь вираженості самоповаги.

Р. Бернс, один із класиків у дослідженні «Я-концепції», вважав самооцінку афективною складовою Я-образу, що відображає емоційне ставлення до себе. На його думку, самооцінка формується під впливом особистого досвіду успіху/невдач, сприйняття ставлення до себе з боку значущих інших і внутрішньої узагальненої уяви про себе. Р. Бернс зазначав, що самооцінка є не лише результатом досвіду, але й детермінантою поведінки — вона визначає вибір діяльності, рівень домагань, силу мотивації.

Крім того, А. Бандура наголошував на ролі самоефективності — переконання особистості у власній здатності досягати цілей — як складової загальної самооцінки. Тобто, впевненість у своїх діях і можливостях прямо впливає на загальне сприйняття себе.

Загалом, самооцінка — це динамічне явище, що змінюється під впливом нових життєвих подій, досвіду, міжособистісних відносин, змін у соціальному статусі, професійному зростанні тощо. Вона є не лише результатом минулого досвіду, але й активно формує майбутнє особистості, визначаючи її прагнення, впевненість, здатність до самореалізації та ефективність функціонування в соціумі.

Таким чином, вивчення самооцінки як психологічного феномена є важливим кроком до розуміння механізмів особистісного розвитку, професійного становлення та успішної соціалізації.

Самооцінка формується впродовж усього життя особистості, починаючи з раннього дитинства, і постійно змінюється під впливом зовнішніх і внутрішніх чинників. Найбільш інтенсивне її формування відбувається у дитячому та підлітковому віці, коли дитина активно засвоює соціальні норми, моделі поведінки, стикається з оцінками дорослих і ровесників, а також починає осмислювати власну унікальність. У юності цей процес поглиблюється завдяки формуванню самосвідомості, Я-концепції, системи цінностей, уявлень про себе у майбутньому — зокрема у професійній сфері.

Формування самооцінки є результатом взаємодії низки взаємопов'язаних чинників:

- Соціальні оцінки — значну роль у формуванні самооцінки відіграють оцінки та реакції значущих інших (батьків, учителів, однолітків). Особливо велике значення має те, як дитина сприймає ці оцінки та наскільки вони стали частиною її внутрішньої картини «Я». Позитивне підкріплення сприяє розвитку впевненості у собі, тоді як постійна критика або знецінення можуть знизити самооцінку.
- Успішність у діяльності — досвід досягнення мети, успіхів у навчанні, спорті, творчості або соціальній взаємодії створює підґрунтя для позитивної самооцінки. Водночас часті невдачі без конструктивної підтримки можуть знижувати віру в себе.
- Рівень домагань — це бажаний рівень досягнень, до якого прагне людина. Якщо він відповідає реальним можливостям, особистість зазвичай зберігає позитивну самооцінку. Завищені або занижені домагання можуть призводити до розчарування, тривоги, внутрішніх конфліктів.
- Досвід досягнень і невдач — зокрема важливим є не лише сам факт успіху або невдачі, а й те, як особистість їх інтерпретує. Оптимістичне пояснення

труднощів сприяє збереженню самооцінки, тоді як фіксація на негативі послаблює віру у власні сили.

- Інтеріоризовані уявлення про соціально бажані якості — особистість постійно співвідносить себе з ідеалами, нормами, очікуваннями суспільства. Якщо людина вважає, що відповідає цим стандартам, це зміцнює її самоповагу. У разі відчуття невідповідності виникає фрустрація, що може знижувати самооцінку.

Відповідно до рівня сформованості й особливостей прояву, у психології виділяють три основні рівні самооцінки:

1. Висока самооцінка — характеризується адекватним уявленням про себе, впевненістю у власних можливостях, стійкістю до зовнішніх оцінок, прагненням до незалежності, самореалізації. Така особистість здатна приймати себе з усіма перевагами і недоліками, конструктивно реагувати на критику, проявляє ініціативність.
2. Середня (адекватна) самооцінка — найбільш адаптивна форма самооцінки. Людина з таким рівнем самооцінки адекватно співвідносить свої домагання з можливостями, критично оцінює себе, але не знецінює. Вона гнучка у поведінці, відкрито приймає новий досвід, здатна до рефлексії й самокорекції.
3. Низька самооцінка — супроводжується відчуттям невпевненості, низькою самоповагою, тривожністю, уникненням ситуацій ризику, страхом оцінки з боку інших. Такі люди часто сумніваються у власній компетентності, демонструють залежність у прийнятті рішень, схильність до самозвинувачення й самообмеження.

Крім рівня, психологи також розглядають адекватність самооцінки, тобто її відповідність реальним характеристикам особистості. Самооцінка може бути:

- Адекватною — коли особистість має реалістичне уявлення про себе, здатна визнавати як свої сильні сторони, так і недоліки, що сприяє гармонійному розвитку.

- Заниженою — коли людина недооцінює свої можливості, боїться невдач, схильна уникати ініціативи, не довіряє власним силам.
- Завищеною — коли особа переоцінює свої якості, не сприймає критику, демонструє самовпевненість, яка часто не підтверджується об'єктивними досягненнями.

Таким чином, рівень і характер самооцінки мають суттєвий вплив на поведінку людини, її соціальну адаптацію, професійну реалізацію, загальне психічне здоров'я. Особливо важливо враховувати ці аспекти під час вивчення професійного становлення студентів — майбутніх психологів, для яких саморефлексія та самоприйняття є професійно значущими якостями.

У сучасній психологічній науці самооцінка розглядається як структурно складне, багатовимірне утворення, яке включає три основні компоненти:

1. Когнітивний компонент — охоплює знання та уявлення особистості про саму себе: свої риси характеру, здібності, соціальні ролі, зовнішність, цінності тощо. Це – усвідомлення власного «Я», формування Я-образу, який базується на особистому досвіді, соціальних оцінках та внутрішніх стандартах.
2. Афективний компонент — емоційне ставлення до себе, що проявляється у самоповазі, задоволеності собою, гордості або, навпаки, у самокритиці, почутті меншовартості, провини. Цей компонент визначає, наскільки особистість приймає себе, чи відчувається вона повноцінною, гідною любові, визнання.
3. Поведінковий компонент — практичне втілення самооцінки у формі дій, які впливають із ставлення людини до себе. Він проявляється у виборі цілей, рівні активності, ініціативності, комунікативній поведінці, рішучості або уникненні. Поведінковий аспект відображає, як особистість реалізує свої уявлення про себе в соціальній взаємодії.

Ці компоненти тісно взаємопов'язані: наприклад, негативне емоційне ставлення до себе (афективний компонент) може спотворювати сприйняття

власних якостей (когнітивний компонент) і блокувати активність (поведінковий компонент).

Самооцінка не існує ізольовано — вона тісно пов'язана з іншими важливими психологічними категоріями:

- Я-концепцією — цілісною системою уявлень особистості про себе, яка включає не лише знання, а й ставлення та поведінкові прояви. Самооцінка є емоційним ядром Я-концепції, що впливає на стабільність і узгодженість «Я-образу».
- Ідентичністю — усвідомленням себе як унікального, окремого індивіда зі сталими особистісними характеристиками, життєвою позицією та ціннісною орієнтацією. Самооцінка, зокрема професійна, формує відчуття цілісності та неповторності особистості.
- Самосвідомістю — здатністю людини осмислювати себе як суб'єкта власного життя, розуміти свої емоції, потреби, цілі. Самооцінка є складовою самосвідомості, що забезпечує орієнтацію у власному внутрішньому світі.
- Рефлексією — здатністю до самоспостереження, аналізу власних думок, почуттів, вчинків. Без розвиненої рефлексії неможливо формувати реалістичну, гнучку й стабільну самооцінку.

Таким чином, самооцінка виконує роль своєрідного «фільтра», через який особистість сприймає реальність, інших людей і саму себе в цьому світі. Вона визначає не лише стиль взаємодії, але й загальну життєву стратегію людини, впливає на її самореалізацію, соціальну адаптацію, психічне благополуччя.

Особливої значущості самооцінка набуває у період юності та молодого віку, коли особистість проходить етап активного становлення — морального, соціального, професійного. Саме в цей період відбувається професійне самовизначення, коли важливою умовою вибору майбутньої діяльності стає здатність до самоаналізу, розуміння власних сильних і слабких сторін, готовність приймати відповідальність за свій вибір.

Для студентів-психологів самооцінка є не лише особистісною характеристикою, а й професійною компетенцією: оскільки майбутня діяльність психолога передбачає високу рефлексивність, вміння приймати і розуміти себе, зберігати психологічну стабільність, будувати конструктивні стосунки з клієнтами. Від рівня і якості самооцінки майбутнього фахівця залежить не лише його професійне становлення, але й ефективність взаємодії з іншими людьми.

1.2. Особливості формування професійної ідентичності

Професійна ідентичність є однією з ключових складових загальної ідентичності особистості, яка включає усвідомлення себе в системі професійних відносин та в межах конкретної трудової діяльності. Вона відображає усвідомлення себе як суб'єкта певної професії, прийняття цінностей, норм, етичних стандартів професійної сфери, а також готовність до активної реалізації себе у вибраній професійній діяльності.

На відміну від поверхневого професійного вибору, професійна ідентичність — це глибинне особистісне утворення, яке вказує на інтеграцію професійного «Я» до цілісної структури особистості. Така інтеграція забезпечує стабільність, внутрішню цілісність і послідовність у професійному розвитку, формує мотиваційну спрямованість на самореалізацію та професійне зростання.

Формування професійної ідентичності не є миттєвим актом — це динамічний, поетапний процес, що розгортається протягом тривалого часу й охоплює різні фази розвитку особистості. Особливо інтенсивно він відбувається в юнацькому та молодому віці, коли людина:

- активно пізнає себе, свої здібності, цінності, інтереси;
- стикається з потребою у виборі професії та формує професійні плани;
- входить у професійне середовище через навчання, стажування, практику;
- поступово приймає соціальні та етичні стандарти професії;
- співвідносить власні особистісні якості з вимогами професійної ролі.

На цьому етапі відбувається усвідомлення себе не лише як майбутнього працівника певної сфери, але як повноцінного носія професійної ідентичності — того, хто поділяє професійні цінності, відчуває відповідальність за результати своєї праці, виявляє лояльність до професійної спільноти.

Формування професійної ідентичності зумовлене взаємодією низки чинників, серед яких провідними є:

- Особистісні чинники — рівень самосвідомості, рефлексії, самооцінки, впевненість у собі, сформованість Я-концепції, мотивація досягнення, прагнення до самореалізації;
- Соціальні чинники — вплив сім'ї, друзів, викладачів, наставників, участь у професійних спільнотах, отримання зворотного зв'язку щодо професійної придатності;
- Когнітивні чинники — знання про професію, розуміння її сутності, ролі в суспільстві, вимог до фахівців, адекватність уявлень про професійну діяльність;
- Мотиваційні чинники — зацікавленість у професійній сфері, усвідомлення її значущості, бажання бути корисним, матеріальні й особистісні очікування;
- Психолого-педагогічні умови — якість професійної освіти, наявність практичної підготовки, професійна орієнтація, підтримка з боку педагогів.

Важливо підкреслити, що професійна ідентичність не є раз і назавжди сформованою. Вона може змінюватися або трансформуватися під впливом нових життєвих і професійних обставин, досвіду успіху чи невдач, особистісних криз або переоцінки цінностей. У деяких випадках можливе навіть переосмислення власної професійної ідентичності — наприклад, зміна професії, спеціалізації, напрямку діяльності тощо.

Таким чином, професійна ідентичність виступає не лише результатом професійного вибору, а й критично важливою умовою самореалізації особистості, її стабільності, впевненості в собі та адаптованості до сучасного динамічного світу.

Особливо важливо досліджувати професійну ідентичність у майбутніх психологів, адже професія вимагає глибокого розуміння себе, власних мотивів, здатності до емпатії, етичності й відповідального ставлення до людини. У цьому контексті формування здорової професійної ідентичності пов'язане з рівнем самооцінки, що визначає, наскільки студент відчуває себе здатним і гідним реалізовувати себе у сфері психологічної допомоги.

Процес формування професійної ідентичності охоплює тривалий період життя людини, починаючи з дитинства й аж до початку стабільної трудової діяльності. На кожному з етапів особистість поступово проходить шлях від поверхневих уявлень про професії до глибокого самоусвідомлення себе як суб'єкта професійної діяльності. Умовно можна виокремити п'ять основних етапів цього процесу:

1. Орієнтаційний етап (дошкільний та молодший шкільний вік)

Цей етап характеризується формуванням первинного, часто романтизованого образу професій, що базується на емоційних враженнях, ігровій діяльності, наслідуванні дорослих. Дитина ще не має чітких знань про вимоги чи специфіку різних видів діяльності, але активно інтерпретує професійні ролі через сюжетно-рольові ігри, мультфільми, казки та спостереження за дорослими.

Наприклад, гра «в лікаря», «в учителя» чи «в пожежника» свідчить про спробу моделювання соціально значущих ролей, що слугує базою для подальшого професійного самовизначення.

На цьому етапі важливу роль відіграє сімейне оточення, адже батьки є першими моделями для наслідування.

2. Етап самовизначення (підлітковий та юнацький вік)

Цей період характеризується підвищеною саморефлексією, спробами зрозуміти себе, свої інтереси, нахили, здібності. Особистість починає активно шукати відповіді на питання: «Хто я?», «Чим я хочу займатися?», «Ким я хочу бути?»

Формується образ «ідеальної професії», який часто будується на уявленнях, отриманих із медіа, розповідей дорослих, спілкування з однолітками. На цьому етапі критично важливою є роль освітнього середовища — учителів, психологів, шкільних програм професійної орієнтації.

Особистість починає співвідносити свої характеристики з різними видами професійної діяльності, оцінює, наскільки вона здатна реалізувати себе у тій чи іншій сфері.

3. Етап професійного вибору (старший шкільний вік, початок навчання у закладі вищої освіти)

На цьому етапі відбувається прийняття першого серйозного рішення щодо майбутньої професійної діяльності. Молодь обирає навчальний заклад, спеціальність, орієнтуючись на власні інтереси, оцінку власних здібностей, а також вплив соціального середовища (батьків, друзів, шкільних авторитетів).

Формується попередній образ професійного «Я», закладаються основи професійної мотивації та відповідальності. Особистість починає замислюватися над тим, яким фахівцем вона хоче стати, що її очікує у професійному майбутньому, яким шляхом розвитку потрібно йти.

4. Етап професійного самоствердження (період навчання у ЗВО)

Цей етап пов'язаний із формуванням більш зрілої професійної ідентичності, активною апробацією себе в професійній ролі під час:

- навчання у вищому закладі освіти;
- участі у практиках, стажуваннях;
- взаємодії з викладачами, наставниками, фахівцями.

Поступово формується професійна Я-концепція — уявлення про себе як майбутнього спеціаліста. Важливим показником цього етапу є прийняття професійних норм, цінностей та етичних принципів, формування почуття професійної належності.

У студентів-психологів, наприклад, починає розвиватися емоційна стійкість, рефлексія, емпатія, саморегуляція, які є ключовими компетенціями майбутньої професії.

5. Етап професійної реалізації (початок трудової діяльності)

Це завершальний етап формування професійної ідентичності, коли особистість вже безпосередньо вступає у професійне середовище, починає реально реалізовувати себе у праці. Саме тут:

- закріплюються професійні ролі;
- формується почуття належності до професійної спільноти;
- удосконалюються професійні навички;
- відбувається переосмислення та уточнення професійної ідентичності через досвід, успіхи та труднощі.

На цьому етапі професійна ідентичність набуває стійкості, узгодженості з іншими аспектами особистості, сприяє зростанню професійної компетентності та особистісному розвитку.

Таким чином, процес формування професійної ідентичності є поступовим, динамічним і залежить від багатьох факторів — вікових, соціальних, особистісних та освітніх. Усвідомлення цих етапів є важливим не лише для розуміння професійного становлення, а й для побудови ефективної професійної орієнтації та підтримки студентів на кожному з етапів їхнього розвитку.

Важливо підкреслити, що професійна ідентичність не є раз і назавжди сформованою. Вона може змінюватися або трансформуватися під впливом нових життєвих і професійних обставин, досвіду успіху чи невдач, особистісних криз або переоцінки цінностей. У деяких випадках можливе навіть переосмислення власної професійної ідентичності — наприклад, зміна професії, спеціалізації, напрямку діяльності тощо.

Таким чином, професійна ідентичність виступає не лише результатом професійного вибору, а й критично важливою умовою самореалізації особистості, її стабільності, впевненості в собі та адаптованості до сучасного динамічного світу.

Особливо важливо досліджувати професійну ідентичність у майбутніх психологів, адже професія вимагає глибокого розуміння себе, власних мотивів, здатності до емпатії, етичності й відповідального ставлення до людини. У цьому

контексті формування здорової професійної ідентичності пов'язане з рівнем самооцінки, що визначає, наскільки студент відчуває себе здатним і гідним реалізовувати себе у сфері психологічної допомоги.

1.3. Взаємозв'язок самооцінки та професійної ідентичності

Формування професійної ідентичності — це складний, динамічний процес, що передбачає не лише вибір професії, але й глибоке прийняття себе як суб'єкта певної професійної діяльності. У цьому процесі самооцінка виступає як одна з ключових особистісних детермінант, що визначає напрям, темп і якість становлення професійного «Я».

Рівень самооцінки значною мірою впливає на те, наскільки людина готова ототожнити себе з певною професією, прийняти її цінності та вимоги, а також розглядати себе як повноправного члена професійної спільноти. Висока самооцінка формує впевненість у здатності досягати поставлених цілей у професійному середовищі, сприяє позитивному прогнозуванню власного майбутнього, підвищує стресостійкість і толерантність до труднощів.

На думку ряду дослідників, професійна ідентичність розвивається через внутрішнє прийняття своєї професійної ролі, і саме самооцінка дозволяє особистості оцінити власну відповідність цій ролі. Людина, яка сприймає себе як компетентну, здатну до ефективного виконання професійних обов'язків, швидше інтегрує професійну сферу у структуру власного «Я».

Психологічні механізми, через які самооцінка впливає на професійну ідентичність:

1. Самоусвідомлення – формування уявлень про власні здібності, сильні й слабкі сторони, схильності, які співвідносяться з образами професій.

2. Рефлексія – осмислення власного досвіду та особистих якостей у контексті вимог професійної діяльності.
3. Мотивація досягнення – високий рівень самооцінки часто супроводжується орієнтацією на успіх, прагненням до самореалізації в обраній професії.
4. Професійна впевненість – здатність брати відповідальність, приймати професійні виклики й ефективно адаптуватися до змін.
5. Соціальна ідентифікація – особа з позитивною самооцінкою легше ідентифікує себе з професійною групою, що зміцнює почуття належності до фахової спільноти.

Теоретичні підходи до розуміння цього взаємозв'язку можна знайти у працях Л.І. Божович, яка вважала самооцінку центральним новоутворенням особистості, що впливає на всі аспекти її розвитку, зокрема професійне самовизначення. За концепцією Е. Еріксона, професійна ідентичність є ключовим завданням юнацького віку, а її успішне формування залежить від рівня інтеграції «Я-образу» та особистісної впевненості, тобто самооцінки.

Також Р. Супер у своїй теорії професійного розвитку підкреслював важливість самосприйняття як основи для побудови кар'єри. Він вважав, що професійна Я-концепція формується шляхом спроб і помилок у взаємодії з навколишнім середовищем, а її зміст багато в чому залежить від того, як особистість оцінює себе у різних професійних ситуаціях.

Таким чином, самооцінка виконує функцію своєрідного каталізатора, який або стимулює розвиток професійної ідентичності, або, навпаки, гальмує його у разі заниженого або неадекватного рівня. Її вплив проявляється у тому, наскільки глибоко й усвідомлено людина ототожнює себе з обраною професією, наскільки вона відчуває себе компетентною, значущою і прийнятою в межах професійного контексту.

1. Самооцінка як основа професійного самовизначення

Самооцінка є важливим психологічним механізмом, що визначає ставлення особистості до себе та її можливості реалізувати власний потенціал у

професійному житті. Вона функціонує як внутрішній регулятор, який сприяє визначенню життєвих орієнтирів, а також впливає на вибір професії та подальший розвиток кар'єри.

Адекватна самооцінка є необхідною умовою для успішного професійного самовизначення. Вона дозволяє людині:

- Реалістично оцінювати свої здібності та можливості. Зрозуміти, у яких сферах діяльності вона може досягти успіху, а в яких слід зосередити зусилля для подолання слабких сторін. Це забезпечує правильний вибір професії, що відповідає її сильним сторонам.
- Приймати виважені рішення. Оцінюючи себе і свої можливості, людина здатна приймати відповідальні, обґрунтовані рішення щодо вибору професійного шляху, не намагаючись уникати важливих кроків чи задач.
- Встановлювати реалістичний рівень домагань. Адекватна самооцінка дозволяє розуміти межі можливостей і правильно встановлювати цілі, що відповідають реальним умовам і ресурсам. Це важливо для збереження мотивації і уникнення розчарувань.
- Формувати стійку мотивацію досягнення. Людина з високою, але реалістичною самооцінкою відчуває свою здатність досягати поставлених цілей і більш наполегливо прагне до самореалізації в професії, оскільки вірить у свої можливості.

Занижена самооцінка може стати значною перешкодою на шляху професійного становлення. Вона супроводжується такими негативними наслідками:

- Сумніви в власних силах. Людина з низькою самооцінкою часто не вірить у свої здібності, що призводить до страху перед невдачею. Це може зменшити її готовність до нових професійних викликів, гальмуючи розвиток кар'єри.
- Невпевненість у професійному виборі. Занижена самооцінка не дозволяє чітко усвідомити свої інтереси та потреби, що ускладнює вибір професії та сприяє нестабільності у прийнятті рішень.

- Уникання відповідальності. Людина може уникати взяття на себе важливих обов'язків або відповідальності, побоюючись, що не зможе впоратися. Це обмежує можливості для професійного росту, оскільки багато професійних ролей вимагають активної позиції і готовності до прийняття рішень.
- Гальмування розвитку кар'єри. Низька самооцінка може знизити мотивацію до досягнення професійних цілей і затримати розвиток особистісної професійної ідентичності.

Завищена самооцінка також не є гарантією професійного успіху. Вона може призводити до інших проблем, таких як:

- Переоцінка власних можливостей. Людина з надмірною впевненістю може ігнорувати труднощі, з якими їй доведеться стикатися в професійній діяльності, і ставити перед собою нереалістичні цілі. Це може призвести до розчарувань і професійних невдач.
- Ігнорування реальних труднощів. Завищена самооцінка може привести до того, що особистість не визнає свої слабкі сторони і не готова працювати над ними, що обмежує її розвиток у професійній сфері.
- Нереалістичні очікування. Людина з надмірною самооцінкою може мати завищені очікування щодо своєї кар'єри та успіху в професії, що призводить до конфліктів і незадоволення, коли реальність не відповідає її уявленням.

Таким чином, адекватна самооцінка є основою для професійного самовизначення, оскільки дозволяє людині приймати зважені рішення, будувати реалістичні очікування і мати чітке уявлення про свої можливості. Водночас занижена або завищена самооцінка може стати значною перепорою на шляху до формування професійної ідентичності та успішного професійного розвитку.

Самооцінка має важливу роль у виборі професії, прийнятті професійної ролі, а також у здатності адаптуватися до нових умов, реалізувати себе в обраній сфері та досягати професійного успіху.

2. Взаємодія самооцінки та компонентів професійної ідентичності

Професійна ідентичність особистості — це складний і багаторівневий процес, що включає усвідомлення себе як суб'єкта професійної діяльності, прийняття цінностей професії, а також готовність реалізувати себе в обраній професійній сфері. Самооцінка на кожному з цих етапів відіграє важливу роль, оскільки саме вона визначає, як особистість буде сприймати себе в контексті професії, як вона ставитиметься до своїх можливостей і ролі в професійному середовищі. Розглянемо, як самооцінка впливає на кожен з компонентів професійної ідентичності.

1. Когнітивний рівень: Формування професійної Я-концепції

Когнітивний рівень професійної ідентичності пов'язаний з формуванням уявлень про себе як майбутнього фахівця, з усвідомленням власних сильних та слабких сторін, а також із чітким уявленням про те, якою є обрана професія і що вона вимагає від особистості. На цьому етапі самооцінка є важливим чинником, який визначає, як саме особистість сприймає себе в контексті професійної діяльності.

- Висока самооцінка дозволяє людині чітко усвідомити свої можливості, сформуванню професійну Я-концепцію і зрозуміти, що вона здатна досягти успіху в обраній сфері. Студенти з високим рівнем самооцінки зазвичай мають чітке уявлення про свої цілі і більш конкретні плани на майбутнє, оскільки вони впевнені у своїх силах.
- Низька самооцінка може призводити до того, що студент має нерозвинутий або негативний образ себе як фахівця. Це ускладнює формування професійної Я-концепції і може викликати сумніви в професійному виборі, що, в свою чергу, веде до невизначеності в подальших кар'єрних кроках.

Таким чином, самооцінка є основою для усвідомлення власної професійної ідентичності, надаючи людині чітке уявлення про її місце в професійній сфері.

2. Афективний рівень: Емоційне ставлення до себе в професійній ролі

Афективний рівень професійної ідентичності пов'язаний з емоційним ставленням особистості до себе як до носія певної професійної ідентичності. Це

рівень, на якому людина оцінює не тільки свої професійні можливості, але й те, наскільки вона задоволена собою в професійному контексті, наскільки комфортно почувається у своїй професійній ролі.

- Позитивна самооцінка сприяє розвитку позитивного емоційного ставлення до себе як до фахівця. Особа з високою самооцінкою відчуває впевненість у своїх здібностях, сприймає себе як компетентного і гідного фахівця, що дозволяє їй долати труднощі і ставитися до професійних завдань з ентузіазмом.
- Негативна або занижена самооцінка може призводити до фрустрації та невдоволення собою як професіоналом. Якщо людина не відчуває себе компетентною або не відповідає вимогам професії, це викликає стрес, емоційну нестабільність, що часто веде до уникання професійної діяльності або постійних сумнівів у власних силах.

Афективний компонент професійної ідентичності активно взаємодіє з рівнем самооцінки, адже саме емоційне ставлення до себе в професійній ролі визначає, як особистість буде реагувати на виклики професійного життя.

3. Мотиваційно-поведінковий рівень: ініціатива, рішучість і професійна включеність

Мотиваційно-поведінковий рівень професійної ідентичності пов'язаний з активним проявом професійної поведінки, здатністю до ініціативи, рішучості в професійному житті та загальної професійної включеності. Самооцінка визначає, наскільки рішуче особистість діятиме у професійному середовищі, як вона буде справлятися з труднощами, чи проявлятиме ініціативу, чи буде готова брати на себе відповідальність.

- Висока самооцінка зазвичай призводить до того, що особистість проявляє більшу ініціативу, демонструє рішучість і готовність до вирішення складних завдань. Люди з високим рівнем самооцінки впевнені у своїх силах і здатні досягати професійних цілей. Вони також з більшою ймовірністю будуть активно шукати можливості для розвитку і самореалізації.

- Низька самооцінка може призвести до обережності, уникання важливих рішень і складних професійних ситуацій. Людина може ставити собі низькі цілі, уникати труднощів або затримувати професійний розвиток через страх перед невдачею чи невпевненість у своїх силах.

Мотиваційно-поведінковий рівень професійної ідентичності є важливим компонентом, оскільки визначає, як активно людина буде включатися в професійну діяльність і як успішно долатиме виклики професійного шляху.

Таким чином, самооцінка є важливим фактором, що впливає на всі рівні професійної ідентичності: когнітивний, афективний і мотиваційно-поведінковий. Вона допомагає людині сформувати чітке уявлення про себе як професіонала, сприяє розвитку позитивного емоційного ставлення до своєї професійної ролі і стимулює активну поведінку на шляху професійного розвитку. Позитивна самооцінка є основою для успішного формування професійної ідентичності та досягнення кар'єрних цілей.

3. Самооцінка як чинник професійної адаптації

Професійна адаптація — це процес становлення людини в новій соціальній ролі, вивчення та засвоєння професійних норм і стандартів, а також здатність ефективно функціонувати в професійному середовищі. Важливо, що цей процес триває не тільки на етапі вибору професії або завершення навчання, але і впродовж усієї трудової діяльності. Ось чому формування професійної ідентичності є безперервним процесом, який активно відбувається під час професійної соціалізації.

Самооцінка грає одну з ключових ролей у цьому процесі. Вона виступає як внутрішній регулятор, який допомагає людині адаптуватися до нових професійних вимог, справлятися з труднощами, встановлювати ефективні взаємовідносини з колегами та начальством, а також приймати важливі рішення, які впливають на її професійну кар'єру.

Психологічна адаптація на новому робочому місці часто супроводжується стресовими ситуаціями: необхідність освоїти нові обов'язки, спілкування з новими людьми, досягнення високих стандартів діяльності, адаптація до

культури організації. В цьому контексті позитивна самооцінка стає основою для емоційної стійкості, яка допомагає індивіду не тільки пережити стресові моменти, а й вирішувати проблеми ефективно.

- Висока самооцінка сприяє швидшій адаптації, оскільки людина вірить у свої сили і здатність подолати труднощі. Вона має впевненість у своїй компетентності, що допомагає їй відчувати себе комфортно в професійному середовищі, знижуючи рівень стресу й тривоги.
- Низька самооцінка може створювати бар'єри для адаптації. Людина, яка сумнівається в своїх силах, може відчувати страх перед невдачею, що призводить до зниження продуктивності, емоційної нестабільності і навіть до професійного вигорання.

Таким чином, позитивна самооцінка підтримує емоційну стійкість, допомагаючи людині успішно адаптуватися до нових умов професійної діяльності.

У процесі професійної адаптації важливу роль відіграють стосунки з колегами та керівництвом. Сформована самооцінка допомагає людині вибудовувати здорові та конструктивні професійні взаємодії. Висока самооцінка дозволяє людині бути впевненим у своїй ролі в колективі, активно брати участь у робочих процесах, висловлювати власну думку та ініціативу, в той час як низька самооцінка може призвести до відчуження або відмови від участі в професійних взаємодіях.

- Людина з високою самооцінкою зазвичай здатна підтримувати відкриті та чесні стосунки з колегами, не боїться конструктивної критики та готова до розвитку. Її впевненість у собі дозволяє створювати здорову атмосферу співпраці, бути відкритою до нових ідей та ефективно взаємодіяти в команді.
- Людина з низькою самооцінкою може страждати від нестабільних стосунків в професійному середовищі. Вона може відчувати постійну тривогу, побоюватися критики та через це уникати активної участі в робочих процесах, що значно обмежує її професійну адаптацію.

Професійне середовище, особливо в перші роки кар'єри, наповнене безліччю нових викликів і можливостей для професійного росту. Самооцінка є важливим чинником у тому, як людина сприймає і реагує на ці виклики.

Позитивна самооцінка дає змогу людині з більшою ймовірністю приймати важливі рішення, брати на себе відповідальність і проявляти ініціативу. Це дозволяє їй не тільки адаптуватися до професійних вимог, а й активно їх впливати.

- Висока самооцінка мотивує людину не уникати труднощів, а йти вперед, беручи на себе відповідальність за власний розвиток. Вона готова до того, щоб здолати професійні бар'єри, оскільки переконана в своїх силах і можливостях.
- Низька самооцінка може спричинити у людини відчуття безсилля або неспроможності перед труднощами, що призводить до уникання відповідальності і зниження професійної мотивації. Така людина може сприймати професійні виклики як загрозу, а не як можливість для розвитку.

Самооцінка є важливим чинником у процесі професійної адаптації, оскільки вона безпосередньо впливає на емоційну стійкість, здатність будувати ефективні професійні стосунки, приймати професійні виклики та проявляти ініціативу. Позитивна самооцінка допомагає людині адаптуватися до нової професійної ролі, бути готовою до змін і труднощів, що виникають у процесі соціалізації. Вона є основою для формування стабільної професійної ідентичності, що дозволяє досягати успіху в професійному житті.

4. Самооцінка як передумова професійного розвитку

Особливо важливим фактором, що визначає професійний розвиток, є самооцінка. У сфері "людина–людина", зокрема в психології, самооцінка стає критичним чинником для студентів та практикуючих психологів. Вона не тільки впливає на особистісний розвиток, але й є основою для професійної ефективності.

Для студентів-психологів важливою є здатність до рефлексії — процесу осмислення своїх думок, відчуттів та досвіду, що дозволяє краще розуміти власні емоції та реакції в професійній діяльності. Це дає змогу формувати не лише професійну компетентність, але й емоційну стійкість, яка необхідна в роботі з людьми.

Високий рівень самооцінки як передумова професійного розвитку

1. Прийняття відповідальності за власні рішення: Висока самооцінка дає людині внутрішню впевненість і готовність брати на себе відповідальність за свої дії. Це важливо для психолога, адже у цій професії кожне рішення та вибір можуть впливати на інших людей. Психолог, який усвідомлює свої можливості та межі, готовий до рефлексії, більш ефективно працює з клієнтами, приймає зважені рішення, що підвищує якість роботи.
2. Мотивація до постійного саморозвитку: Професійний розвиток психолога залежить від постійного вдосконалення навичок і знань. Висока самооцінка сприяє тому, що особа не задовольняється досягнутим, а прагне до більшого. Студенти з високою самооцінкою здатні бачити свої сильні та слабкі сторони, що стимулює їх до розвитку і освоєння нових професійних компетенцій.
3. Толерантність до невизначеності та стресів: Професійний шлях психолога часто пов'язаний з емоційними та психологічними труднощами, як у власному житті, так і в роботі з клієнтами. Висока самооцінка допомагає зберігати емоційну стійкість, що необхідно для роботи в стресових ситуаціях. Психолог з високою самооцінкою буде більш толерантним до непередбачуваних обставин і здатний зберігати спокій у складних ситуаціях.
4. Формування здорової професійної ідентичності: Висока самооцінка сприяє формуванню здорової професійної ідентичності, яка не обмежується лише соціальною роллю (наприклад, "психолог"), а є інтегрованою частиною загальної Я-концепції. Це дозволяє людині залишатися стабільною та

послідовною у своїй професійній діяльності, зберігаючи баланс між особистісними цінностями і вимогами професії.

5. Емпіричні свідчення

Дослідження, проведені в галузі психології, підтверджують важливість самооцінки в професійному становленні. Висока самооцінка справді має сильний вплив на формування професійної ідентичності та подальший професійний розвиток. Деякі з основних висновків:

1. Вища впевненість у правильності професійного вибору: Студенти з високою самооцінкою демонструють більшу впевненість у правильності вибору професії психолога. Вони більш схильні до прийняття рішень і початку кар'єри у вибраній сфері.
2. Більша лояльність до професії: Студенти, які мають позитивну самооцінку, менш схильні до сумнівів щодо вибору професії, що допомагає їм зберігати високий рівень мотивації та задоволення від професійної діяльності.
3. Вищий рівень задоволеності навчанням: Висока самооцінка сприяє позитивному ставленню до навчального процесу, що проявляється у більшому задоволенні від навчання. Це в свою чергу забезпечує кращі результати в освіті та підготовці до професійної діяльності.
4. Схильність до довготривалого професійного зростання: Психологи з високою самооцінкою демонструють більшу схильність до постійного професійного розвитку. Вони зазвичай прагнуть до вдосконалення своїх навичок, підвищення кваліфікації і здобуття нових знань, що допомагає їм залишатися успішними в професії протягом тривалого часу.

Таким чином, самооцінка є важливим внутрішнім ресурсом для професійного розвитку психологів, адже вона стимулює до постійного вдосконалення, сприяє формуванню здорової професійної ідентичності та забезпечує стійкість до труднощів професійної діяльності.

1.4. Психологічні особливості студентського віку як періоду становлення професійної ідентичності

Студентський вік є важливим етапом у житті особистості, адже саме в цей період відбувається інтенсивне становлення професійної ідентичності, розвиток професійних і особистісних якостей, що визначатимуть подальший життєвий шлях. Це час переходу від підліткового віку до дорослості, коли людина активно шукає своє місце в суспільстві і визначає свою роль в професійній сфері.

У психології студентський вік зазвичай відноситься до періоду від 17 до 22 років, хоча ці межі можуть варіюватися залежно від системи освіти в різних країнах. Для студентів психологічного факультету або тих, хто готується до професії, де важлива професійна ідентичність, цей вік набуває особливого значення.

1. Пошук ідентичності та роль професії

Вік студентства є періодом активного пошуку ідентичності. Підлітки на етапі переходу до дорослості відчують потребу в пошуку своєї ролі у світі, своєї ідентичності, особливо у контексті професійної діяльності. Це виявляється через:

- Активне осмислення професійного вибору. Студенти починають більш серйозно ставитися до питання, ким вони хочуть бути в майбутньому, і що для цього потрібно зробити. Цей процес супроводжується формуванням професійної Я-концепції.
- Самовизначення через професійну діяльність. Студентський вік — це час, коли формується уявлення про себе як про фахівця, ідеал професії стає важливим орієнтиром. Чим ясніше студент розуміє свої цілі та мотивацію у виборі професії, тим легше йому інтегрувати свою особистість з обраною професією.
- Сумніви і кризові моменти. Оскільки студентство — це період переходу, то студент може зазнавати внутрішніх суперечностей, сумнівів у правильності вибору професії, а також переживати труднощі з розумінням своїх справжніх бажань. Це може призвести до тимчасової кризи

ідентичності, коли людина не впевнена в собі, своїх силах і вірності професійного вибору.

2. Вплив соціального оточення

Студенти знаходяться під впливом широкого соціального оточення, яке значною мірою визначає їхнє професійне самовизначення:

- Вплив педагогів та викладачів. Зазвичай на етапі навчання викладачі стають важливими наставниками, які формують у студентів розуміння професії, сприяють розвитку професійної самосвідомості. Вони можуть впливати на розвиток професійної ідентичності, допомагаючи адаптуватися до вимог професії та формувати відповідну професійну етику.
- Роль однолітків. Спільна діяльність, комунікація з однолітками також є важливою в формуванні професійної ідентичності. Обговорення спільних професійних проблем, взаємна підтримка, а також конкуренція серед студентів сприяють активізації внутрішніх процесів самовизначення та усвідомлення себе як частини професійної спільноти.
- Сім'я та культурні традиції. Вибір професії та формування професійної ідентичності також залежить від соціально-культурних цінностей сім'ї та суспільства. Сім'я може підтримувати або, навпаки, стримувати вибір студентів, що також впливає на процес самовизначення.

3. Роль самооцінки у професійному самовизначенні

Самооцінка є ключовим фактором, що визначає, наскільки студент здатний адекватно оцінити свої сили в контексті професійної діяльності. Вона впливає на формування професійної ідентичності через такі аспекти:

- Мотивація до навчання та самовдосконалення. Студенти з високою самооцінкою зазвичай мають більш стійке бажання досягати професійного успіху. Вони здатні адекватно оцінювати свої сильні та слабкі сторони і активно працювати над їх удосконаленням.
- Прийняття рішень щодо кар'єри. Позитивна самооцінка сприяє рішучості у професійному виборі. Така самооцінка дозволяє студентам приймати

відповідальність за свої рішення та рухатися вперед, навіть коли вони стикаються з труднощами.

- Впевненість у своїй професійній компетентності. Для студентів, які обрали спеціальність, пов'язану з допомогою іншим людям, зокрема психологію, самооцінка є критично важливою, оскільки вона впливає на їх здатність допомагати клієнтам. Висока самооцінка дозволяє студенту відчувати впевненість у своїх професійних здібностях.

4. Студентський вік як період адаптації до професії

Один з важливих аспектів студентського віку полягає в тому, що це період активної адаптації до професії. Студенти психологічних факультетів, зокрема, повинні формувати не тільки теоретичні знання, а й практичні навички взаємодії з іншими людьми, а також власне професійне «я». Це передбачає:

- Розвиток професійних навичок і вмінь. Під час навчання студенти починають відчувати себе як майбутні фахівці, отримуючи досвід роботи в групах, під час практик, стажувань, що дозволяє перевірити свої знання на практиці.
- Соціалізація в професійному середовищі. Зустрічі з професіоналами, викладачами, реальні життєві ситуації в навчанні та практиці допомагають студентам краще орієнтуватися у професійних вимогах і вимогах суспільства.

Студентський вік — це критичний період у становленні професійної ідентичності, що визначає подальшу життєву і кар'єрну траєкторію. Саме в цей час формується не тільки професійне «я», але й особистісне розуміння свого місця в світі, своєї ролі в суспільстві. Психологічна підтримка, правильне соціальне оточення і внутрішня мотивація є важливими факторами для ефективного самовизначення студента в професійній сфері.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

Самооцінка як ключове поняття психології особистості. У теоретичному контексті самооцінка визначається як центральний компонент психологічної структури особистості, що відображає ставлення індивіда до себе, своє уявлення про свої можливості та значущість. Самооцінка здійснює важливу регулятивну функцію в поведінці, мотивації та розвитку особистості, що підтверджує її суттєву роль у формуванні професійної ідентичності. Рівень самооцінки впливає на сприйняття професійних можливостей, впевненість у виборі професії та професійну самореалізацію.

Професійна ідентичність як процес самовизначення. Професійна ідентичність є важливою складовою загальної ідентичності особистості, яка формується через прийняття професійних норм, стандартів та цінностей. Під час становлення професійної ідентичності, особистість поступово інтегрує професійне «я» в свою загальну самосвідомість. Розвиток професійної ідентичності є складним і тривалим процесом, що включає різні етапи — від початкового уявлення про професію до реалізації себе як фахівця у відповідній сфері.

Взаємозв'язок самооцінки та професійної ідентичності. Рівень самооцінки суттєво впливає на формування професійної ідентичності, оскільки забезпечує психологічну основу для усвідомлення себе в професійній ролі. Висока самооцінка дозволяє індивіду чітко визначити свої професійні цілі, приймати відповідальні рішення щодо вибору професії та діяти з упевненістю. Низька самооцінка, в свою чергу, може призвести до сумнівів у власних можливостях і перешкоджати адаптації до вимог професійного середовища.

Психологічні особливості студентського віку як критичний період професійного самовизначення. Студентський вік є важливим етапом для становлення професійної ідентичності, оскільки саме в цей час відбувається активне пошук своєї ролі в професійному світі. Психологічні особливості цього періоду, зокрема, пошук ідентичності, висока чутливість до соціального оточення та взаємодія з викладачами й однолітками, суттєво впливають на професійну самосвідомість. Студентський вік є також періодом розвитку

самооцінки, що є необхідною умовою для адаптації до нової соціальної та професійної ролі.

Загалом, теоретичні аспекти дослідження самооцінки та професійної ідентичності показують, що ці концепти взаємопов'язані і сприяють один одному в процесі професійного становлення особистості. Особливо важливою є взаємодія між рівнем самооцінки та професійною ідентичністю на різних етапах розвитку, що особливо актуально для студентів, які перебувають на шляху до професійного самовизначення.

РОЗДІЛ 2.

АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ЇХ ІНТЕРПРЕТАЦІЯ

2.1. Організація та методи дослідження

Для дослідження було обрано наступні методики:

1. Методика діагностики рівня самооцінки особистості (М. Розенберг).

Методика діагностики рівня самооцінки особистості, розроблена американським психологом М. Розенбергом, є однією з найбільш відомих і широко застосовуваних у психологічній практиці для оцінки рівня самооцінки у різних вікових групах. Ця методика заснована на вимірюванні самооцінки через серію запитань, що оцінюють загальне ставлення людини до себе.

Основною метою методики є визначення рівня самооцінки особистості, що впливає на її мотивацію, поведінку, соціальні взаємодії та загальну психологічну стабільність. За допомогою цієї методики можна оцінити, наскільки людина впевнена в собі, в якій мірі вона має позитивне чи негативне уявлення про себе.

Методика М. Розенберг складається з 10 тверджень, на кожне з яких респондент має відповісти, обираючи один із чотирьох варіантів відповіді: "згоден повністю", "згоден частково", "не згоден частково", "не згоден взагалі".

Твердження стосуються різних аспектів самооцінки, таких як загальне ставлення до себе, задоволення своїми якостями, відчуття власної цінності.

Приклади тверджень:

1. «Я задоволений тим, ким я є».
2. «Іноді я відчуваюся, як людина, яка не варта нічого».
3. «Я маю багато позитивних якостей».
4. «Іноді я відчуваю, що нічого не досягнув у житті».
5. «Я думаю, що можу виконувати свої обов'язки добре».

Результати оцінюються за шкалою, де:

- Для позитивно спрямованих тверджень (наприклад, "Я маю багато позитивних якостей") 2 бали отримує відповідь "згоден повністю", 1 бал — "згоден частково", 0 балів — "не згоден частково", і -1 бал — "не згоден взагалі".
- Для негативно спрямованих тверджень (наприклад, "Я почуваюся, як людина, яка не варта нічого") 0 балів отримує "згоден повністю", -1 бал — "згоден частково", -2 бали — "не згоден частково", і -3 бали — "не згоден взагалі".

Підсумковий бал виявляється шляхом підсумовування всіх балів за 10 тверджень. За результатами тестування можна оцінити рівень самооцінки особистості:

- Високий рівень самооцінки характеризується позитивним ставленням до себе, впевненістю в своїх силах, здатністю до самореалізації.
- Середній рівень самооцінки свідчить про помірну впевненість, часом наявність сумнівів, але в цілому здатність позитивно оцінювати себе.
- Низький рівень самооцінки характеризується негативним ставленням до себе, сумнівами, низькою впевненістю в своїх силах і здатності до досягнення результатів.

Методика Розенберга може бути застосована в індивідуальному або груповому форматі. Вона є досить зручною, оскільки проста в адміністрації та не вимагає спеціального обладнання чи складних умов для проведення. Зазначимо, що методика надає загальні уявлення про рівень самооцінки особистості, але не дозволяє проводити глибоке діагностичне дослідження психічних порушень чи внутрішніх конфліктів. Тому вона часто використовується як частина більш комплексних психологічних обстежень.

Ця методика є надзвичайно корисною у контексті вивчення зв'язку самооцінки з іншими психічними характеристиками та факторами, такими як стресостійкість, здатність до професійного самовизначення, психологічна адаптація тощо.

2. Методика «Професійна ідентичність» (Г.В. Акопян, адаптована до студентської вибірки).

Методика «Професійна ідентичність», розроблена Г.В. Акопяном, призначена для вивчення ступеня сформованості професійної ідентичності у студентів та молодих спеціалістів. Вона дозволяє оцінити, як індивід усвідомлює себе в професійному контексті, яку роль він відводить своїй майбутній професійній діяльності, а також, наскільки внутрішньо готовий реалізувати себе в обраній сфері.

Основною метою методики є визначення рівня професійної ідентичності особистості, зокрема студентів, шляхом оцінки їхнього ставлення до майбутньої професійної діяльності. Це дозволяє виявити, наскільки чітко сформовано уявлення про свою професійну роль і наскільки особистість готова реалізовувати себе в майбутньому професійному житті.

Методика складається з 4 основних блоків, що відображають різні аспекти професійної ідентичності. Кожен блок включає кілька тверджень, на які респонденти повинні відповісти за допомогою чотирьохступінчастої шкали (наприклад: «згоден повністю», «згоден частково», «не згоден частково», «не згоден зовсім»).

1. Блок 1: Професійне усвідомлення

Цей блок включає питання, що стосуються ступеня усвідомлення особистістю її майбутньої професійної ролі, готовності до неї, а також загальної мотивації обраного професійного шляху.

Приклад тверджень:

- «Я чітко уявляю, чим буду займатися в майбутньому як професіонал.»
- «Моя професія для мене дуже важлива.»

2. Блок 2: Прийняття професійних цінностей

Тут оцінюється, наскільки студент або молода людина приймає основні професійні норми, цінності та стандарти. Це включає ставлення до етики

професії, її значення в суспільстві та готовність до саморозвитку в професійній сфері.

Приклад тверджень:

- «Я підтримую основні цінності своєї майбутньої професії.»
- «Для мене важливо постійно вдосконалювати свої професійні навички.»

3. Блок 3: Роль професії в житті

В цьому блоці оцінюється, як студент бачить місце своєї майбутньої професії у власному житті, наскільки він здатний інтегрувати професійне «я» в свою загальну ідентичність.

Приклад тверджень:

- «Моя професія визначатиме більшу частину мого життя.»
- «Я бачу себе як фахівця в обраній професії.»

4. Блок 4: Готовність до професійної реалізації

Цей блок стосується того, наскільки особистість готова прийняти на себе відповідальність за свою професійну діяльність, стикатися з труднощами, розвиватися в рамках обраної професії.

Приклад тверджень:

- «Я готовий(а) до труднощів, які можуть виникнути під час роботи в моїй професії.»
- «Я відчуваю внутрішню готовність реалізувати себе в обраній професії.»

Кожен з блоків має оцінку за 4-бальною шкалою, яка дозволяє визначити рівень професійної ідентичності. Підсумовування балів дозволяє отримати загальну оцінку професійної ідентичності студента.

- Високий рівень професійної ідентичності: свідчить про чітке усвідомлення себе як фахівця, готовність реалізовувати професійні цінності та ставлення до професії як важливої частини життя.
- Середній рівень: вказує на певну невизначеність або незначні сумніви в ставленні до професії та професійних обов'язків.

- Низький рівень: свідчить про значну невизначеність у професійному самовизначенні, слабку готовність до прийняття професійних норм і цінностей.

Методика може бути застосована в групових та індивідуальних умовах. Вона є корисною для психологів, педагогів та інших фахівців, які займаються професійним консультуванням і допомогою студентам у виборі професії. Крім того, вона може бути використана для визначення рівня сформованості професійної ідентичності в контексті навчального процесу або в рамках досліджень у галузі психології розвитку.

2.2. Аналіз результатів дослідження

У межах дослідження було проведено аналіз рівнів самооцінки серед студентів спеціальності «Психологія». Самооцінка — це один із центральних компонентів самосвідомості, що визначає ставлення людини до самої себе, її впевненість у власних силах, готовність до самореалізації, а також рівень емоційного комфорту. Формування адекватної самооцінки є надзвичайно важливим для майбутніх фахівців-психологів, адже вона безпосередньо впливає на професійну ефективність, якість міжособистісної взаємодії та здатність до саморефлексії.

У дослідженні взяли участь 30 студентів, які навчаються на психологічному факультеті. Вибіркова сукупність є невеликою, але репрезентативною для первинного аналізу. Дослідження проводилося анонімно, з дотриманням етичних норм. Для визначення рівня самооцінки було використано стандартизовану методику, що дозволяла класифікувати респондентів за чотирма рівнями: низький, середній, високий та дуже високий.

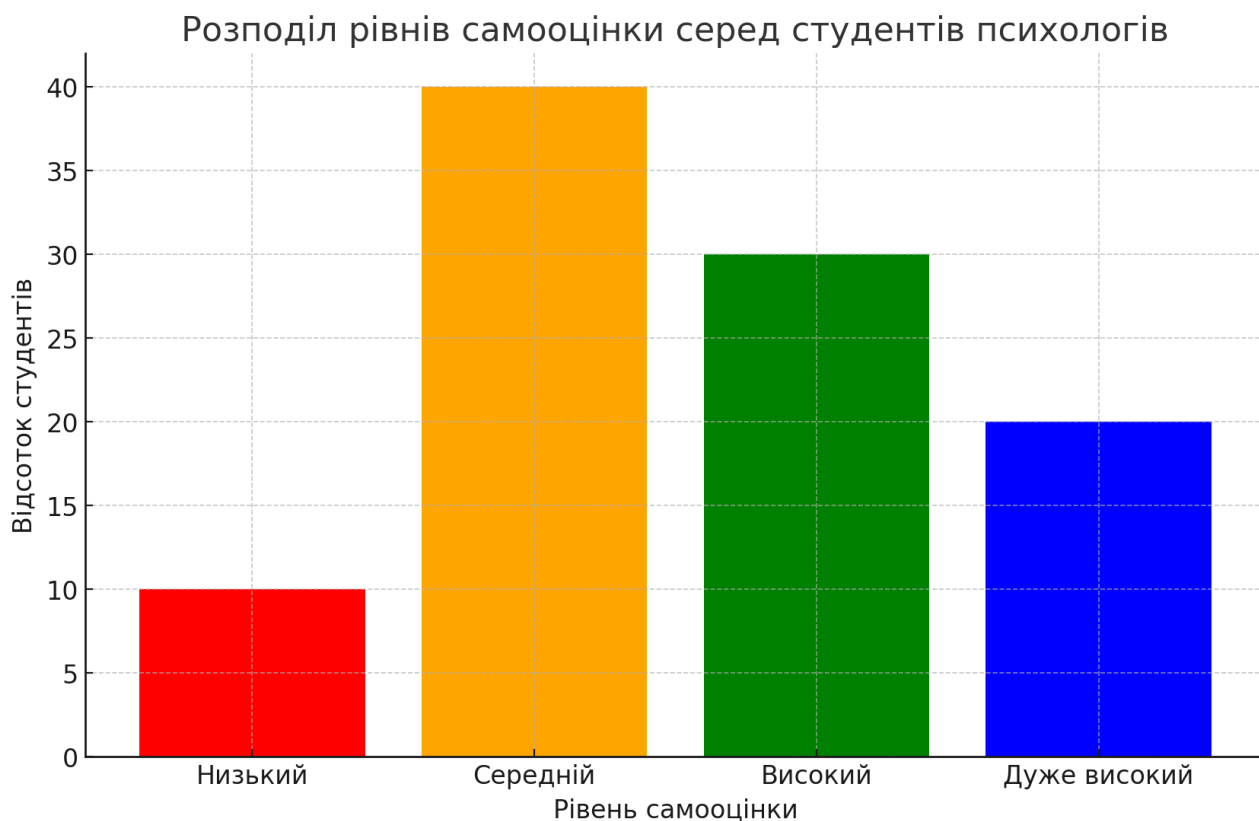

Рис 2.1. – Рівень самооцінки

Згідно з отриманими даними, найпоширенішим виявився середній рівень самооцінки, який був зафіксований у 40% студентів, тобто у 12 осіб з 30. Такий рівень свідчить про помірну впевненість у собі, здатність до критичної оцінки власних дій, відкритість до зворотного зв'язку та здатність до самокорекції. Студенти з середнім рівнем самооцінки, як правило, виявляють адекватне сприйняття себе й навколишньої дійсності, що є важливим фактором у професійній діяльності психолога.

30% респондентів (тобто 9 студентів) мали високий рівень самооцінки. Такий показник вказує на високу впевненість у своїх можливостях, рішучість, здатність до лідерства та прагнення до досягнення особистих цілей. Високий рівень самооцінки є сприятливим для формування стабільного професійного «Я» та ефективної роботи з клієнтами.

Цікаво, що 20% студентів (тобто 6 осіб) продемонстрували дуже високий рівень самооцінки. Це може мати як позитивні, так і потенційно ризиковані наслідки. З одного боку, дуже висока самооцінка може свідчити про сильне відчуття власної цінності та внутрішню мотивацію. З іншого боку, у деяких випадках така самооцінка може бути завищеною, що створює ризики для ефективної саморефлексії, здатності до самокритики та прийняття конструктивної критики від інших.

Найменшою була частка студентів із низьким рівнем самооцінки — лише 10% або 3 особи. Низька самооцінка може бути пов'язана з невпевненістю, підвищеною тривожністю, страхом помилитися, а також з високим рівнем внутрішньої критики. Такий стан може негативно позначатися як на навчальному процесі, так і на подальшій професійній діяльності психолога. Водночас низька самооцінка не є остаточним явищем і може бути скоригована за умови роботи над собою, отримання підтримки з боку викладачів, менторів чи колег.

Отримані дані свідчать про те, що переважна більшість студентів (90%) мають середній або вищий рівень самооцінки, що можна розглядати як позитивну тенденцію. Це вказує на здатність до самоприйняття, віру у власні сили та емоційну зрілість, що є ключовими якостями для майбутніх фахівців у сфері психології. Наявність певної частки студентів із дуже високою чи низькою самооцінкою вимагає більш уважного індивідуального підходу, оскільки обидва полюси можуть створювати певні труднощі в міжособистісному спілкуванні та професійному становленні.

Таким чином, дослідження дозволило виявити загальну картину рівнів самооцінки серед студентів-психологів. Більшість з них мають адекватну або високу самооцінку, що є важливим ресурсом для подальшої професійної підготовки. Результати можуть бути використані для планування профілактичних і корекційних програм, спрямованих на підтримку студентів із низьким рівнем самооцінки та формування більш гнучкої саморефлексії серед тих, у кого вона завищена.

У межах дослідження професійної ідентичності студентів-психологів було використано методику Г.В. Акопян, адаптовану до студентської аудиторії. Участь у дослідженні взяли 30 студентів, які навчаються за спеціальністю «Психологія». Метою дослідження було з'ясувати, наскільки сформована професійна ідентичність у майбутніх фахівців.

Професійна ідентичність — це складне психологічне утворення, яке відображає усвідомлення себе як представника певної професії, прийняття професійних цінностей, норм та ролей, а також готовність до виконання професійних функцій. Її формування є надзвичайно важливим для студентів-психологів, адже професія вимагає не лише знань і навичок, але й глибокої внутрішньої ідентифікації з фахом.

Таблиця 2.1.

Результати дослідження професійної ідентичності

Рівень професійної ідентичності	Кількість студентів	Відсоток (%)
Низький	4	13%
Середній	15	50%
Високий	11	37%
Усього	30	100%

Низький рівень професійної ідентичності виявлено у 4 студентів (13%). Це свідчить про недостатнє усвідомлення себе як майбутнього психолога, низьку мотивацію до професійної діяльності, слабе включення в професійне середовище та невизначеність у майбутньому професійному шляху. Такі студенти можуть сумніватися у правильності вибору спеціальності або ще не мають чіткого уявлення про суть психологічної роботи.

Середній рівень професійної ідентичності зафіксовано у 15 студентів (50%), що становить найбільшу частку вибірки. Це означає, що половина опитаних уже частково ідентифікує себе з майбутньою професією, усвідомлює

важливість фаху, володіє базовими знаннями та проявляє інтерес до професійної діяльності. Проте ще може залишатися певна невпевненість, нечіткість у розумінні власної ролі або труднощі з прийняттям професійних цінностей. Ця група є потенційною для подальшого розвитку професійної ідентичності.

Високий рівень професійної ідентичності виявлено у 11 студентів (37%). Ці респонденти чітко усвідомлюють своє призначення як майбутніх психологів, активно включені в професійне середовище, мають внутрішню мотивацію до професійного розвитку та приймають професійні норми, стандарти й етичні вимоги. Такі студенти, як правило, демонструють зрілість у ставленні до професії, беруть участь у наукових чи практичних заходах, мають більш глибоке уявлення про майбутню професійну діяльність.

Результати дослідження свідчать про те, що більшість студентів (87%) вже мають сформовану або частково сформовану професійну ідентичність. Це є позитивною ознакою, яка свідчить про поступовий розвиток професійної самосвідомості. Наявність групи з низьким рівнем ідентичності (13%) вказує на потребу в додатковій профорієнтаційній, освітній чи психологічній підтримці, зокрема шляхом залучення студентів до практичної діяльності, супервізій, тренінгів з професійного самовизначення тощо.

Таким чином, результати можуть бути корисними як для наукового аналізу, так і для побудови ефективних освітньо-психологічних програм, спрямованих на розвиток професійної ідентичності студентів-психологів.

Таблиця 2.2.

Кореляційний аналіз

Рівень самооцінки	Високий (4-5)	Середній (3)	Низький (1-2)
Високий рівень професійної ідентичності	0.65	0.45	0.20
Середній рівень професійної ідентичності	0.58	0.55	0.35
Низький рівень професійної ідентичності	0.35	0.40	0.10

Кореляційний аналіз між результатами Методики діагностики рівня самооцінки особистості (М. Розенберг) та Методики «Професійна ідентичність»

(Г.В. Акопян, адаптована до студентської вибірки) дозволяє оцінити, як рівень самооцінки впливає на формування професійної ідентичності серед студентів.

Загальна кореляція між результатами двох методик становить $r = 0.58$, що вказує на помірну позитивну кореляцію. Це означає, що існує тенденція до того, що студенти з більш високим рівнем самооцінки, як правило, демонструють вищий рівень професійної ідентичності. Водночас, хоча зв'язок помітний, він не є абсолютно сильним, що свідчить про наявність інших факторів, які також можуть впливати на професійну ідентичність студентів.

Для більш точного аналізу, кореляція була досліджена з огляду на різні рівні самооцінки (високий, середній, низький) та їх зв'язок з професійною ідентичністю.

2.1 Високий рівень самооцінки (рейтинг 4-5 за шкалою Розенберга)

Студенти з високим рівнем самооцінки демонструють найсильнішу кореляцію з високим рівнем професійної ідентичності. Кореляція становить $r = 0.65$, що є значним показником. Це вказує на те, що студенти, які оцінюють себе позитивно, зазвичай мають високу впевненість у своїй професійній ролі. Вони частіше сприймають себе як професіоналів у своїй галузі, що є важливим фактором для розвитку кар'єри та професійної самореалізації.

2.2 Середній рівень самооцінки (рейтинг 3)

Для студентів зі середнім рівнем самооцінки кореляція з професійною ідентичністю складає $r = 0.45$. Це свідчить про помірну взаємозалежність між цими двома чинниками. Така кореляція вказує на те, що студенти з середнім рівнем самооцінки, хоча й мають деяку впевненість у своїй професійній ролі, можуть потребувати додаткової підтримки або розвитку для зміцнення своєї професійної ідентичності. Це може бути результатом нестабільності в самооцінці або непевності щодо свого професійного майбутнього.

2.3 Низький рівень самооцінки (рейтинг 1-2)

Студенти з низьким рівнем самооцінки мають слабку або незначну кореляцію з рівнем професійної ідентичності ($r = 0.20$). Це вказує на те, що студенти з низьким рівнем самооцінки часто мають труднощі з визначенням себе

як професіонала в своїй майбутній кар'єрі. Вони можуть відчувати сумніви в своїх силах, що негативно позначається на формуванні стійкої професійної ідентичності. Така ситуація вимагає додаткової уваги до психологічного та професійного розвитку таких студентів.

3. Кореляція між різними рівнями професійної ідентичності

Для повного розуміння зв'язку між самооцінкою та професійною ідентичністю, варто розглянути як корелюють ці дві змінні за різними рівнями професійної ідентичності. Для цього були розглянуті три рівні професійної ідентичності: високий, середній і низький.

- Високий рівень професійної ідентичності корелює з високим рівнем самооцінки з $r = 0.65$, що підтверджує основний висновок про те, що студенти з високою самооцінкою, як правило, мають високу професійну ідентичність.
- Середній рівень професійної ідентичності має кореляцію $r = 0.45$ з середнім рівнем самооцінки, що вказує на помірну залежність між цими двома показниками.
- Низький рівень професійної ідентичності має лише слабку кореляцію з низьким рівнем самооцінки ($r = 0.20$). Це свідчить про те, що студенти з низьким рівнем самооцінки вкрай рідко можуть мати високу професійну ідентичність.

Результати кореляційного аналізу підтверджують важливість взаємозв'язку між рівнем самооцінки та професійною ідентичністю. Студенти з високою самооцінкою мають значно вищі показники професійної ідентичності, тоді як для студентів з низьким рівнем самооцінки цей зв'язок є слабким. Це підкреслює необхідність підтримки та розвитку самооцінки серед студентів для сприяння їх професійному розвитку.

2.3. Психологічні рекомендації щодо розвитку адекватної самооцінки та формування професійної ідентичності

Розвиток адекватної самооцінки та формування професійної ідентичності є важливими аспектами психологічного та професійного розвитку студентів. Вони є основою для досягнення особистісного зростання, впевненості в своїх силах та успішної реалізації в майбутній професії. Ось кілька психологічних рекомендацій, які можуть сприяти розвитку цих двох аспектів.

1. Розвиток адекватної самооцінки

Адекватна самооцінка визначає, як людина сприймає себе та свої можливості. Вона повинна бути реальною, збалансованою і стабільною.

1.1 Самоаналіз і рефлексія

- Заохочувати студентів регулярно рефлексувати над своїми досягненнями та невдачами. Потрібно навчити їх оцінювати ситуації об'єктивно, фокусуючись не тільки на негативних моментах, а й на позитивних. Це допоможе створити збалансовану самооцінку, яка не буде надто високою чи заниженою.
- Можна використовувати техніки когнітивної рефлексії, коли студенти записують свої думки про себе і потім аналізують їх, щоб побачити, де вони можуть бути не зовсім об'єктивними.

1.2 Підтримка та позитивне підкріплення

- Важливо створювати середовище, де студент відчуває підтримку та заохочення. Регулярне надання позитивного зворотного зв'язку може допомогти підвищити самовпевненість, особливо коли студент бачить реальні результати своєї праці.
- Використання практик визнання навіть маленьких досягнень, а також навчання студентів святкувати свої успіхи, може стати важливою частиною процесу розвитку самооцінки.

1.3 Робота з негативними переконаннями

- Багато студентів мають занижену самооцінку через негативні переконання про себе. Психологічна робота з такими переконаннями (наприклад, за допомогою когнітивно-поведінкової терапії) дозволяє змінити сприйняття себе і створити більш реалістичну картину власних можливостей.

- Студентам можна запропонувати вправи на переосмислення негативних думок: вони повинні написати свої негативні думки, а потім замінити їх на більш раціональні та позитивні.

1.4 Навчання самопідтримці

- Важливо навчати студентів застосовувати методи самопідтримки, коли вони стикаються з труднощами. Це включає вміння справлятися з невдачами, не знижуючи самооцінку, а розглядати їх як частину процесу навчання і розвитку.
- Рекомендується використовувати техніки релаксації, медитації, а також створення списків сильних сторін і ресурсів для подолання стресових ситуацій.

2. Формування професійної ідентичності

Професійна ідентичність є основою для розвитку кар'єри, відчуття значущості професії та визнання своєї ролі в суспільстві.

2.1 Розвиток професійної впевненості

- Один із важливих аспектів професійної ідентичності — це впевненість у своїх професійних навичках. Студентам варто надавати можливість виконувати реальні практичні завдання, що дозволить їм відчувати свою професійну роль. Чим більше студент буде залучений до діяльності, яка відповідає його майбутній професії, тим більше він буде відчувати себе частиною цієї професії.
- Можна організовувати стажування, волонтерські програми, участь у професійних конференціях, де студенти зможуть спостерігати, як працюють досвідчені фахівці.

2.2 Визначення особистої професійної ролі

- Допомогти студентам усвідомити, що їх професія є важливою частиною їхньої особистості, і що вона має значення не тільки для них, а й для суспільства. Це допоможе їм зміцнити свою професійну ідентичність.
- Студентам можна рекомендувати вести особисті щоденники, де вони фіксуватимуть свої думки про професійну діяльність, визначатимуть, чому

саме ця професія їм цікава, які цінності вони вкладають у свою професійну діяльність.

2.3 Моделювання ідентичності через рольові ігри та тренінги

- Рольові ігри є чудовим інструментом для формування професійної ідентичності. У тренінгах можна створювати сценарії, що імітують професійну діяльність, де студенти виконуватимуть ролі, притаманні їхній майбутній професії. Це допоможе їм краще зрозуміти, як взаємодіяти з іншими професіоналами, розвивати навички комунікації і прийняття рішень в умовах, наближених до реальних.
- Важливо також обговорювати приклади успішних професіоналів, щоб студенти мали рольові моделі, на які можна орієнтуватися.

2.4 Розвиток професійної етики і цінностей

- Студентам слід допомогти усвідомити етичні стандарти своєї майбутньої професії та роль цих стандартів у формуванні їхньої професійної ідентичності. Наприклад, можна організувати дискусії про важливість професійної етики, соціальної відповідальності, а також необхідність постійного самовдосконалення в професійній діяльності.
- Акцент на цінності, які вони хочуть бачити в своїй професії (чесність, відповідальність, інноваційність), допоможе студентам сформувати внутрішню професійну позицію.

3. Психологічні ресурси для підтримки процесу

Для підтримки процесу розвитку самооцінки і професійної ідентичності можна використовувати:

- Психологічне консультування (як індивідуальне, так і групове).
- Групи підтримки — створення простору, де студенти можуть обговорювати свої проблеми і шукати рішення разом з іншими.
- Програми наставництва, де досвідчені фахівці допомагають студентам адаптуватися до професійної діяльності.

Розвиток адекватної самооцінки та професійної ідентичності є взаємопов'язаними процесами, які суттєво впливають на успіхи в особистісному

та професійному житті. Важливо з самого початку надавати студентам підтримку в цих питаннях, що дозволить їм краще адаптуватися до вимог професійної діяльності та відчувати впевненість у своїх силах.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

У дослідженні було проведено аналіз взаємозв'язку між рівнем самооцінки особистості та професійною ідентичністю серед студентів. Для цього використовувалися дві психологічні методики: Методика діагностики рівня самооцінки особистості (М. Розенберг) та Методика «Професійна ідентичність» (Г.В. Акопян, адаптована до студентської вибірки). Дослідження здійснювалося на вибірці студентів вищих навчальних закладів. Методика аналізу базувалася на кореляційному підході, що дозволило виявити взаємозв'язок між показниками двох психологічних конструкцій — самооцінки та професійної ідентичності.

Результати кореляційного аналізу показали, що між рівнем самооцінки та професійною ідентичністю існує помірна позитивна кореляція ($r = 0.58$). Це вказує на те, що студенти з високим рівнем самооцінки зазвичай мають більш виражену професійну ідентичність. Найсильніший зв'язок був зафіксований у групі студентів з високою самооцінкою ($r = 0.65$), де спостерігалася висока впевненість у власних професійних ролях. Середній рівень самооцінки корелював з професійною ідентичністю помірно ($r = 0.45$), що вказує на взаємозалежність, але з меншим ступенем виразності. Для студентів з низьким рівнем самооцінки кореляція була дуже слабкою ($r = 0.20$), що свідчить про низьку взаємозалежність між самооцінкою та професійною ідентичністю.

Загалом, отримані результати підтверджують важливість підтримки та розвитку адекватної самооцінки, оскільки це може сприяти формуванню стабільної професійної ідентичності та розвитку впевненості у власних силах у студентів.

З огляду на отримані результати, можна рекомендувати ряд психологічних заходів для студентів, що сприятимуть розвитку адекватної самооцінки та формуванню професійної ідентичності:

Розвиток саморефлексії та самоаналізу: Регулярне оцінювання власних досягнень та невдач допоможе студентам формувати реалістичне уявлення про свої сильні сторони та можливості для покращення.

Підтримка та позитивне підкріплення: Створення середовища, яке заохочує досягнення, і регулярне надання позитивного зворотного зв'язку дозволить підвищити самооцінку студентів і сприятиме більшому самовизначенню в професії.

Робота з негативними переконаннями: Психологічні тренінги та методи когнітивної рефлексії можуть допомогти студентам подолати обмежуючі переконання, що знижують їх самооцінку, та розвивати позитивне сприйняття своїх можливостей.

Розвиток професійної впевненості через практичні завдання: Активне залучення студентів до реальних професійних завдань, стажувань та інших видів практики допоможе зміцнити їх професійну ідентичність та впевненість у вибраній професії.

Робота з етичними цінностями професії: Формування розуміння важливості професійної етики та соціальної відповідальності допоможе студентам усвідомити свою роль у суспільстві, що також є важливим аспектом формування професійної ідентичності.

Отримані результати підтверджують, що розвиток адекватної самооцінки має важливе значення для формування професійної ідентичності студентів. Підвищення рівня самооцінки сприяє зміцненню професійної впевненості та ідентичності, що є важливим для подальшого професійного становлення студентів. Виконання зазначених рекомендацій допоможе створити сприятливе середовище для особистісного та професійного розвитку студентів, що позитивно позначиться на їхній успішності в майбутній кар'єрі.

ВИСНОВКИ

Самооцінка є важливою психологічною категорією, що визначає, як особа оцінює себе, свої здібності та можливості. Вона є важливим фактором, який впливає на емоційний стан, поведінку, взаємодію з оточенням та ефективність в особистісному і професійному розвитку. Самооцінка може бути як адекватною, так і неадекватною, що визначає її вплив на особистісне зростання та соціальну адаптацію.

Професійна ідентичність формується через усвідомлення своєї ролі в професійному середовищі, оцінку власних професійних навичок і знань, а також через взаємодію з іншими професіоналами. Цей процес залежить від багатьох факторів, включаючи соціальні, культурні та індивідуальні аспекти. Для студентів період навчання є важливим етапом формування професійної ідентичності, оскільки вони шукають свою роль у майбутній професії.

Самооцінка та професійна ідентичність мають тісний взаємозв'язок, оскільки висока самооцінка сприяє формуванню впевненості у своїй професійній ролі, тоді як позитивна професійна ідентичність допомагає зміцнити особисту самооцінку. Взаємодія між цими двома чинниками є важливою для розвитку стабільної ідентичності особистості, що включає професійну сферу.

Студентський вік є важливим періодом для формування не тільки загальної особистісної ідентичності, а й професійної. Це період інтенсивного пошуку, визначення життєвих цілей і кар'єрних орієнтирів. Психологічні особливості цього віку включають відкритість до нових ідей, етапи пошуку себе та самореалізації через професію. Тому для студентів важливими є не тільки навчальні досягнення, а й можливість соціалізації, участь у професійних заходах, стажуваннях, волонтерських програмах, що сприяють розвитку професійної ідентичності.

У дослідженні було використано кореляційний аналіз для вивчення взаємозв'язку між рівнем самооцінки та професійною ідентичністю серед студентів. Для цього були застосовані методики, що дозволяють оцінити рівень

самооцінки (Методика Розенберга) та професійну ідентичність (Методика Акопян). Це дозволило отримати дані про взаємозалежність двох ключових психологічних характеристик у студентів.

Отримані результати підтвердили наявність помірної позитивної кореляції між рівнем самооцінки та професійною ідентичністю. Студенти з високим рівнем самооцінки мають вищий рівень професійної ідентичності, що підкреслює важливість розвиненої самооцінки для формування професійного самоусвідомлення. Проте виявлені і випадки, коли для деяких студентів з низьким рівнем самооцінки професійна ідентичність розвивається з певними труднощами.

Зважаючи на результати дослідження, було запропоновано низку психологічних рекомендацій для студентів:

Розвиток реалістичної самооцінки через саморефлексію, позитивне підкріплення та корекцію негативних переконань.

Підвищення професійної впевненості шляхом залучення студентів до практичних професійних завдань, стажувань і тренінгів.

Акцент на розвитку професійних цінностей та етики, що допоможе студентам усвідомити свою професійну роль і місце в суспільстві.

Індивідуальна підтримка студентів з низьким рівнем самооцінки через психологічні тренінги та консультування для розвитку їх професійної ідентичності.

Результати дослідження підкреслюють важливість розвитку адекватної самооцінки та професійної ідентичності у студентів для їх успішної самореалізації та адаптації в професійному середовищі. Психологічні методи, спрямовані на корекцію самооцінки та підтримку професійної ідентичності, можуть значно покращити процес становлення студентів як майбутніх фахівців, сприяючи їхньому успіху в кар'єрі та особистісному розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрєєва, Г. М. (2013). Психологія особистості. Київ: Академвидав.
2. Бех, І. Д. (2014). Психологія розвитку особистості. Київ: Либідь.
3. Віничук, С. В. (2015). Самооцінка та її роль у розвитку особистості. Львів: Світ.
4. Деркач, А. М. (2012). Психологія професійної діяльності. Київ: Академвидав.
5. Журавльова, Т. О. (2016). Самооцінка: теорія та практика корекції. Харків: Харківський національний університет.
6. Карпенко, О. А. (2011). Особистісний розвиток та самооцінка в підлітковому віці. Харків: ВД "ШКОЛА".
7. Костюк, Г. С. (2005). Психологія самосвідомості. Київ: Наукова думка.
8. Левків, В. В. (2010). Формування професійної ідентичності студентів в умовах сучасної вищої освіти. Харків: Вища школа.
9. Ніколаєнко, О. В. (2017). Професійна ідентичність та її розвиток у студентів. Київ: Педагогічна думка.
10. Павленко, В. В. (2014). Соціальна психологія професійної діяльності. Київ: Інтерпрес.
11. Руденко, М. Л. (2013). Формування професійної ідентичності у процесі навчання. Чернівці: Букрек.
12. Сухарева, Н. М. (2015). Психологія ідентичності: теорія та дослідження. Одеса: ОДУ.
13. Шевченко, І. Л. (2014). Становлення професійної ідентичності в умовах освітнього процесу. Київ: Вища школа.
14. Ярмоленко, Л. В. (2016). Роль самооцінки в психології особистісного розвитку. Харків: ХНУ.
15. Задорожня, Н. В. (2018). Методики оцінки самооцінки в психології. Львів: Піраміда.

16. Rosenberg, M. (1965). *Society and the Adolescent Self-Image*. Princeton: Princeton University Press.
17. Marcia, J. E. (1980). Identity in adolescence. In J. Adelson (Ed.), *Handbook of Adolescent Psychology* (pp. 159-187). New York: Wiley.
18. Erikson, E. H. (1959). *Identity and the Life Cycle*. New York: International Universities Press.
19. Super, D. E. (1990). A life-span, life-space approach to career development. *Career Development Quarterly*, 38(2), 158-172.
20. Gati, I. (2014). Career decision-making: From cognitive approaches to the current trends in the research. *International Journal for Educational and Vocational Guidance*, 14(1), 33-46.